Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok IV. | Warszawa, dnia 10 października 1931 r. | Nr. 16.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa.

Poz. 40. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. HO/II. 36/1 z dnia 2 października 1931 r. o wprowadzeniu specjalnych opłat taryfowych przy przewozie osób i bagażu.

Na podstawie rozporządzenia, ogłoszonego w Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 33, poz. 396, wprowadza się na okres czasu od 15 października 1931 r. do 15 kwietnia 1932 r. specjalne opłaty taryfowe przy przewozie osób i bagażu polskiemi kolejami żelaznemi normalnotorowemi, zarówno państwowemi, jak i pozostającemi pod zarządem państwowym.

I. Opłata przy przewozie osób.

Opłatę specjalną przy przewozie osób pobiera się w wysokości 10 groszy od każdych zaczętych 10 złotych ceny biletu; bilety, których cena nie przewyższa 2 złotych, wolne są od wspomnianej opłaty.

Opłatę według normy wskazanej oblicza się od ceny każdego poszczególnego biletu bez względu na jego klasę, rodzaj i taryfę, oprócz wojskowej, a więc od biletów na przejazd jednorazowy, od biletów powrotnych, okresowych, wycieczkowych, zbiorowych, personalnych, od biletów dodatkowych na pociągi pośpieszne, od biletów na przejazd, nabywanych w pociągu, od dopłat za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego i t. p.

Przy wydawaniu połówek biletów kartonowych, np. przy odprawie dzieci lub pracowników państwowych, wyżej wymienioną opłatę specjalną pobiera się w połowicznej wysokości opłaty, przypadającej od całego biletu.

Bilety wojskowe wolne są od powyższej opłaty.

Nie dolicza się opłaty specjalnej do cen biletów w komunikacjach międzynarodowych, w komunikacji t. zw. górnośląskiej (pomiędzy okręgami katowickim i opolskim) oraz w komunikacjach Prusy Wschodnie — reszta Niemiec przez obszar polski.

Nie pobiera się tej opłaty również od wszelkich biletów nakładu Orbisa i Wagons-Lits-Cook, sprzedawanych zagranicą; natomiast od biletów nakładu tych biur, sprzedanych w kraju, bez względu na to, czy są wydane łącznie z biletami zagranicznemi, czy też oddzielnie, opłatę pobiera się w odpowiedniej wysokości.

Od podróżnych z wszelkiemi biletami, wydanemi przed 15 października 1931 r., ważnemi zaś na przejazd w okresie późniejszym, nie należy żądać dodatkowego uiszczenia wspomnianej opłaty.

Opłaty tej jako czasowej nie drukuje się na biletach, a oznacza się ją przy sprzedaży biletów odręcznie ołówkiem atramentowym bądź na stronie przedniej biletu bądź też na odwrociu, zależnie od rodzaju biletu.

Opłaty powyższe należy rejestrować stosownie do postanowień przepisów F Nr. 8 na wykazach biletów wydanych (kartonowych i blankietowych) w oddzielnych rubrykach. Wobec wprowadzenia powyższych opłat od 15 października 1931 r. należy podzielić odpowiednie relacje biletów na dwie pozycje: jedną, obejmującą bilety wydane bez pobrania opłaty, i drugą, obejmującą bilety wydane wraz z opłatą. W następstwie tego odpada potrzeba sporządzania za dany okres podwójnego sprawozdania.

II. Opłata przy przewozie bagażu.

Opłata specjalna przy przewozie bagażu wynosi 50 groszy od każdej przesyłki (kwitu bagażowego), niezależnie od wysokości opłaty przewozowej.

Opłaty tej nie dolicza się, podobnie jak w ruchu osobowym, w komunikacjach międzynarodowych, górnośląskiej i wschodnio-pruskich.

Przy przewozie rowerów za biletami rowerowemi jak również od przesyłek bagażowych wojskowych opłaty powyższej nie pobiera się.

Opłaty te wykazuje się oddzielnie we wszystkich 3-ch częściach kwitów bagażowych i rejestruje w oddzielnych rubrykach wykazów nadanego bagażu.

W sprawie dodatkowych wskazówek co do dalszego postępowania z pobranemi opłatami i sposobu oraz terminów przekazywania ich nastąpi oddzielne zarządzenie.

Nr. HO/II. 36/1.

Poz. 41. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/1/12381/31 z dnia 30 września 1931 r., w sprawie ulg taryfowych przy przejeździe powrotnym z Iwonicza.

Ulgi taryfowe przy przejeździe powrotnym z Iwonicza (rozdział F, dział I TOBE) stosować należy również po dniu 31 października 1931 r., aż do odwołania.

Nr. III/1/12382/31.

Poz. 42. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/1/12780/31 z dnia 7 października 1931 r. w sprawie wprowadzenia nowego wzoru dla 15-dniowych biletów okręgowych.

Od dnia 1 listopada 1931 r. wprowadza się nowy wzór dla okręgowych biletów 15-dniowych, który różni się od wzoru, podanego na str. 37 „Zbioru Wzorów biletów kolejowych'', tem, że na stronie przedniej okładki nad literami P. K. P. umieszczone zostało godło kolejowe (koło ze skrzydłami), a przez środek prostopadła kreska czerwona, strony wewnętrzne (2 i 3) okładki drukowane są na tle (siatce), zawierającem litery P. K. P. oraz godło kolejowe (koło ze skrzydłami), okładka zaś, zawierająca wyciąg z przepisów taryfowych oraz spis kolei prywatnych, na których bilety te nie są ważne, odbita jest na papierze koloru, odpowiadającego zasadniczemu kolorowi klasy na którą bilet jest przeznaczony.

Bilety 15-dniowe według dotychczasowego wzoru mogą być wydawane do dnia 31 października r. b., wobec czego w użyciu być mogą najdłużej do dnia 14 listopada r. b. włącznie.

Z podróżnym, który ujawniony będzie po tej dacie z biletem dawnego wzoru, należy postąpić jak z podróżnym, jadącym bez biletu, a prócz tego należy bilet okazany zatrzymać i sporządzić protokół możliwie przy udziale organu policyjnego celem ustalenia tożsamości podróżnego oraz w jakich warunkach, gdzie i kiedy nabyty został posiadany przezeń bilet 15-dniowy.

Pozostałość zapasu biletów 15-dniowych dawnego wzoru należy odprowadzić do Wydziału kontroli Dochodów.

Nr. III/1/12780/31.

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 43. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/2/Tma/12581/31 z dnia 5 października 1931 r. w sprawie wprowadzenia opłaty taryfowej przy przewozie wagonowych przesyłek towarowych.

Dziennikiem Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1931, Nr. 33, poz. 397, wprowadzono opłatę taryfową w wysokości 1 zł 50 gr przy przewozie wagonowych przesyłek towarowych, pobieraną niezależnie od opłaty za przewóz.

Opłatę w powyższej wysokości pobiera się od wszystkich przesyłek wagonowych (§ 3 i § 4 T. Cz. I B), tak w komunikacji wewnętrznej jak i w komunikacjach zagranicznych—z wyjątkiem komunikacji wschodnio-pruskiej — bez względu na to, czy na zagraniczne przesyłki sporządza się bezpośrednie ceduły przewozowe, czy też z następnem ich przekartowaniem.

Opłaty tej nie pobiera się od przesyłek drobnicowych, do których w myśl § 3, § 18 (a) lub § 26 a) T. Cz. I B stosuje się stawki wagonowe rubryki a; również nie pobiera się od przesyłek, do których stosuje się obliczenie według postanowień uwagi I do § 18 i 26 T. Cz. IB, lub według postanowień taryfy wyjątkowej R 1.

Wreszcie zwolnione są od tej opłaty przesyłki, nadane na podstawie Taryfy Wojskowej.

Opłaty należy wskazywać oddzielnie w listach i cedułach przewozowych, jak również rejestrować je:

a) w odniesieniu do przesyłek komunikacji miejscowej, do przesyłek komunikacyj zagranicznych z przekartacją ceduł przewozowych pierwotnych w obu kierunkach, t. j. zagranicę i z zagranicy i do przesyłek przybyłych w komunikacjach zagranicznych za bezpośredniemi cedułami — w oddzielnych rubrykach wykazów przesyłek przybyłych, i

b) w odniesieniu do przesyłek, nadanych w komunikacjach zagraniczynych za bezpośrednią cedułą — w oddzielnych rubrykach wykazów przesyłek nadanych.

Oddzielne zarządzenie ureguluje dalsze postępowanie z danemi opłatami oraz wskaże sposób i terminy przekazywania ich.

Nr. III/2/Tma. 12581/31.

Drukarnia Państwowa Nr. 57190. 6.X/31. 5.500.

124